

Konfirmation

Skovlunde Kirke

2013

Præludium:

Indgangsbøn

Salme nr. 402: "Den signede dag".

Præst: Herren være med jer!
Alle: Og Herren være med dig!

Bøn:

Evige, barmhjertige Gud, du, som har skabt os, så vi behøver hinanden! Vi takker dig for den kærlighed, du gav os at leve i, som forældre og børn, for glæden ved livet, der gror og modnes i os. Og vi takker dig, fordi du fra begyndelsen tog imod os i dåben, så vi altid kan kalde dig Vor Fader i Himmelen og komme til dig med vore sorger og glæder. Vi beder dig: Kom til os i dag og bekræft, at dit ord fra dåben kan bære, når vi fejler og svigter, så intet skal skille os fra din kærlighed i Jesus Kristus vor Herre, han som med dig lever og regerer i Helligånds enhed, én sand Gud, fra evighed og til evighed. Amen.

Indgangslæsning:

Jeg løfter mine øjne mod bjergene, hvorfra kommer min hjælp? Min hjælp kommer fra Herren, himlens og jordens skaber. Han lader ikke din fod vakle, han, som bevarer dig, falder ikke i søvn. Han, som bevarer Israel, falder ikke i søvn, han sover ikke.

Herren bevarer dig, Herren er din skygge ved din højre side. Om dagen stikker solen dig ikke, månen ikke om natten. Herren bevare dig mod alt ondt, han

bevare dit liv. Herren bevare din udgang og din indgang fra nu af og til evig tid.

Dauids salme 121.

Salme nr. 29: "Spænd over os dit himmelsejl".

Præst: Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas (*alle rejser sig*)
Alle: Gud være lovet for sit gladelige budskab!

Jesus sagde til dem: »Således står der skrevet: Kristus skal lide og opstå fra de døde på den tredje dag, og i hans navn skal der prædikes omvendelse til syndernes forladelse for alle folkeslag. I skal begynde i Jerusalem, og I skal være vidner om alt dette. Og se, jeg sender det, min fader har lovet jer; men bliv i byen, indtil I bliver iført kraft fra det høje.« Han tog dem med ud af byen, hen i nærheden af Betania, og løftede sine hænder og velsignede dem. Idet han velsignede dem, skiltes han fra dem og blev båret op til himlen. De tilbad ham, og fyldt med glæde vendte de tilbage til Jerusalem, og de var hele tiden i templet og lovpriste Gud.

Luk 24 vers 46 - 53

Salme nr. 331: "Überørt af byens travlhed".

Prædiken.

Kirkebøn

Meddelelser

Apostolsk velsignelse

Salme nr. 192: "Hil dig, Frelser og Forsoner".

Trosbekendelse siges:

Vi forsager Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen. Vi tror på Gud Fader, den Almægtige, himlens og jordens skaber. Vi tror på Jesus Kristus, hans enbårne Søn, vor Herre, som er undfanget ved Helligånden, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, nedfaret til dødsriget, på tredje dag opstanden fra de døde, opfaret til himmels, siddende ved Gud Faders, den Almægtiges, højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde. Vi tror på Helligånden, en hellig, almindelig kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, kødets opstandelse og det evige liv. AMEN.

Konfirmation:

(*de pårørende til konfirmanden rejser sig*)

Velsignelse:

Den almægtige Gud, Vor Herre Jesu Kristi Fader, som har antaget dig til sit barn i den hellige dåb og gjort dig til arving til det evige liv, han opholde dig i din dåbs nåde, din sjæl til salighed.

Korsats: "Surely Goodness and Mercy" af Svein Møller.

Tekst: Psalme 23 v. 6:
Godhed og troskab følger mig,
så længe jeg lever,
og jeg skal bo i Herrens hus
alle mine dage.

Altergang:

Indledende bønner:

Præst: Opstandne Herre og Frelser,
du, som selv er til stede iblandt os
med al din kærligheds rigdom!
Giv os at modtage dit legeme og blod
til din ihukommelse
og til stadfæstelse i troen
på syndernes forladelse.
Rens os fra synd
og styrk os i det indre menneske,
at du må bo ved troen i vore hjerter,
gør os faste i det evige livs håb,
giv os at vokse i kærligheden,
for at vi med alle dine troende
må blive et i dig,
ligesom du er et med faderen.

Alle: Amen!

Præst: Vor Fader, du, som er i himlene
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje som i himlen
således også på jorden,
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde,
for dit er riget og magten og æren
i evighed!

Alle: Amen!

Indstiftelsesordene: (alle rejser sig)

Præst: Vor Herre Jesus Kristus
tog i den nat, da han blev forrådt,
et brød, takkede og brød det,
gav sine disciple det og sagde:
Tag dette og spis det,
det er mit legeme, som gives for jer,
gør dette til min ihukommelse!

Ligeså tog han også kalken
efter aftensmåltidet,
takkede, gav dem den og sagde:
Drik alle heraf;
Denne kalk er den nye pagt
ved mit blod, som udgydes for jer
til syndernes forladelse.
Gør dette, så ofte som I drikker den,
til min ihukommelse.

Alle: O, du Guds lam!
Med korsets skam,
du bar alverdens synder,
derfra al trøst begynder,
miskundelig, forbarm du dig!

(synges mens nadvergæsterne samles ved alterbordet).

Altergangsvers nr. 52 v. 5 og 6:

Velsignelse

Alle: Amen, amen, amen!

Salme nr. 266: "Mægtigste Kriste".

Udgangsbøn

Postludium: "Fanfare"
af Nicolas Jaques Lemmens.

OBS!

Det er kun tilladt at fotografere og
videoptage, når konfirmanderne går
ind og ud under hhv. orgelforspil
og orgelefterspil.

Efter gudstjenesten er der mulighed for at
tage billeder af konfirmanderne i kirken.

Konfirmation 2013

Salmesblad

402. Den signede dag med fryd vi ser
af havet til os opkomme;
den lyse på himlen mer og mer,
os alle til lyst og fromme!
Det kendes på os som lysets børn,
at natten hun er nu omme!

2. Den signede stund, den midnatstid,
vor Herre han lod sig føde,
da klared det op i østerlid
til dejligste morgenrøde,
da lyset oprandt som Jordens bold
skal lysne udi og gløde.

3. Om levende blev hvert træ i skov,
og var så hvert blad en tunge,
de kunne dog ej Guds nådes lov
med værdelig røst udsjunge;
thi evig nu skinner livets lys
for gamle og så for unge.

4. Thi takke vi Gud, vor Fader god,
som lærken i morgenrøde,
for dagen, han os oprinde lod,
for livet, han gav af døde;
den signede dag i Jesu navn
os alle vort liv forsøde!

5. Nu sagtelig skrid, vor højtidsdag,
med stråler i krans om tinde!
Hver time til Herrens velbehag
som bække i eng henrinde,
til frydelig sig til sidst de sno
op under de grønne linde!

6. Som guld er den årle morgenstund,
når dagen opstår af døde,
dog kysser os og med guld i mund
den liflige aftenrøde,
så tindre end må det matte blik,
de blegnede kinder gløde.

7. Så rejse vi til vort fædreland,
dér ligger ej dag i dvale,
dér stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale;
så frydelig dér til evig tid
med venner i lys vi tale.

N.F.S. Grundtvig 1826 og 1846.

29. Spænd over os dit himmelsejl.
Rør jorden med din finger.
Lad himmelbuen være spejl
for lyset, som du bringer.
Sæt fredens bue som et skjold
mod mørke, død og krigens vold -
du himmelbuens Herre.

2. Skænk os det klare kildevæld,
som skaber liv i strømmen.
Vi finder ikke kilden selv,
så hold os fast på drømmen:
At du er livets kilde, som
får blinde til at se sig om -
du underfulde Herre.

3. Vær sol på vores mælkevej,
og varm os i din sfære.
Lad Hellig-ilden brede sig,
så vi får mod at bære
vor klode som en blomstereng,
et liv i broget sammenhæng -
du fællesskabets Herre.

Leif Rasmussen 1988.

331. Uberørt af byens travlhed og trafikens tunge
brus,
som en helle midt i larmen står det underligste hus.
Stilhed, der er livets egen, overdøver dagens krav,
her hvor Helligånden holder åbent hus for høj og lav.
*Her har dagen evighed,
her har kærlighed sit sted,
hvor Guds Søn er sammen med os
under Helligåndens fred,
og da føler vi en stund,
at vi står på hellig grund,
og at livets mening lyder fra vor skabers egen mund.*

2. Støjniveauet stiger om os, alle jager efter vind,
så Guds Helligånd må hviske for at nå et splittet sind;
men da hænder søndag morgen det forunderlige, at
Kristus hilser os i døren: "Dine synder er forladt!"
*Her har dagen evighed,
her har kærlighed sit sted,
hvor Guds Søn er sammen med os
under Helligåndens fred
og da føler vi en stund,
at vi står på hellig grund,
og at livets mening lyder fra vor skabers egen mund.*

3. Slægters fodtrin lyder mod os op igennem glemte
år,
danse-lette eller tunge, som de følte deres kår,
når de andagtsfulde kom med deres små til livets
Gud,
når de knugede af sorgen bar de kære døde ud.
*Her har dagen evighed,
her har kærlighed sit sted,
hvor Guds Søn er sammen med os
under Helligåndens fred,
og da føler vi en stund,
at vi står på hellig grund,
og at livets mening lyder fra vor skabers egen mund.*

4. Stilhed, der er livets egen, falder på os ord for
ord,
når vi knæler ung og gammel med Guds Søn omkring
hans bord..
Selviskhed er næsten komisk, her hvor sidste mand er
først,
og et fattigt barn, der leger for Guds ansigt, kaldes
størst.

*Her har dagen evighed,
her har kærlighed sit sted,
hvor Guds Søn er sammen med os
under Helligåndens fred,
og da føler vi en stund,
at vi står på hellig grund,
og at livets mening lyder fra vor skabers egen mund.*

Lars Busk Sørensen 1990

192. Hil dig, Frelser og Forsoner!
Verden dig med torne kroner,
du det ser, jeg har i sinde
rosenkrans om kors at vinde,
giv dertil mig mod og held!

2. Hvad har dig hos Gud bedrøvet,
og hvad elsked du hos støvet,
at du ville alt opgive
for at holde os i live,
os dig at meddele hel?

3. Kærligheden, hjertegløden
stærkere var her end døden;
heller giver du end tager,
ene derfor dig behager
korsets død i vores sted.

4. Ak! nu føler jeg til fulde
hjertets hårdhed, hjertets kulde.
Hvad udsprang af disse fjelde,
navnet værd, til at gengælde,
Frelsermand, din kærlighed?

5. Dog jeg tror, af dine vunder
væld udsprang til stort vidunder,
mægtigt til hver sten at vælte,
til isbjerge selv at smelte,
til at tvætte hjertet rent.

6. Derfor beder jeg med tårer:
Led den ind i mine årer,
floden, som kan klipper vælte,
floden, som kan isbjerg smelte,
som kan blodskyld tvætte af!

7. Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng!

8. Skønt jeg må som blomsten visne,
skønt min hånd og barm må isne,
du, jeg tror, kan det så mage,
at jeg døden ej skal smage,
du betalte syndens sold.

9. Ja, jeg tror på korsets gåde,
gør det, Frelser, af din nåde.
Stå mig bi, når fjenden frister!
Ræk mig hånd, når øjet brister!
Sig: vi går til Paradis!

*Arnulf af Louvain før 1250.
N.F.S. Grundtvig 1837.*

Altergangsvers:

52 v. 5 og 6. Da ved jeg vist,
o Jesus Krist,
du vil mig ej forlade.
Du siger så:
Kald du mig på,
hjælp skal du få,
og intet skal dig skade.

6. Bliv os, o Gud,
vi på dit bud
må love så tilsammen,
at vi hos dig
evindeligt
i Himmerig
kan få din glæde! Amen!

*Hans Christensen Nilen 1908.
Fr. Hammerich 1850.*

266. Mægtigste Kriste, menighedens Herre,
den du har tegnet med dit kors til ære,
kom dog at hjælpe os af fjendens snare,
dit folk bevare!

2. For du selv striden for de børn så svage,
tvung du vor fjende, driv hans magt tilbage,
hvad sig mod dig og dine vil ophøje,
selv du nedbøje!

1. Fred udi kirken vi af dig begjære,
fred udi landet du os og henkære,
fred udi hjertet du for alting giv!
Hos os du blive!

*Matthaus Apellen von Löwenstern 1644
Dansk 1740*